

בית מדרש מורים ותלמידים - ותן טל ומטר לברכה - ז' במרחשוון

לעילוי נשמת אבי ומורי יוסף חיים בן מננה ז"ל - להצלחת עם כל ישראל

סיפור על חוני המעגל - חביבות מורידה גשמים

איש צדיק היה בירושלים בימי בית שני, חוני שמו. איש טוב לב, גדול בתורה ואוהב את הבריות. ומי שאוהב את הבריות, הבריות אוהבות אותו. בקרב אנשי העיר היה מקובל שחוני חביב במיוחד גם על הקדוש ברוך הוא, כאילו היה בנו יקירו.

בימים ההם לא היו ממטרות ולא הייתה השקיה מלאכותית. תנובת השדות, הפירות והבוסתנים הייתה תלויה רק בגשמים. גם מים זורמים לא היו בבתים, ומי השתייה היו מי גשמים שנקוו בבורות אגירה מיוחדים. גשמי החורף היו אפוא תקוותם היחידה של יושבי כפרים וערים, ובצורת פירושה היה רעב וצמא לאדם ולבהמה.

כך היה בשנה ההיא. רוב חודש אדר כבר עבר והשמים נותרו נעולים. אף טיפת גשם אחת לא ירדה. התפללו כולם לגשם, ולא נענו. זו הסיבה ששיגרו משלחת בהולה אל חוני הצדיק. "אותך אלוהים אוהב במיוחד", אמרו לו, "התפלל ויגדו גשמים".

אמר להם חוני: "קודם לכו והכניסו לפתים את תנוגי הפסח שנשארו בחוץ, כי אלה עלולים להירטב ולהתקלקל." עשו כולם כדבריו. אז נשא חוני תפילה לגשם – אך גשם לא ירד. תלו בו האנשים את עיניהם כאומרים: "הגיע הזמן, חוני, שתפעיל את קשריך המיוחדים עם אבינו שבשמים."

וקשמבקשים הרבה כל כך, קשה לסרב. מה עשה חוני? עג עונה במקלו על האדמה ועמד בתוכה. זו הייתה דרכו לפנות אל אלוהיו כשתפילות לא הועילו. מפאן תבינו מדוע פונה כפי כול יחוני המעגל.

עמד אפוא במרפז המעגל, נשא מבטו לשמים ואמר: "ריבוננו של עולם, בניתך פנו אליי, כי הם יודעים שאני כבן בית לניתך. אני נשבע שאיני זו מפה עד שתרחם על בניתך!"

ואכן, השמים התקדרו מעט וגשמים דקיקים התחילו לנטף. אמרו לו תלמידיו: "רבי, הגשם דק מדי ומועט מדי. נדמה לנו שהוא יורד רק כדי להתיר את שבועתך. מגשם כזה לא ירוו השדות והכרמים, ולא יתמלאו הבורות."

נשא חוני שנית את עיניו למרום ואמר: "לא כך ביקשתי אלא גשמי בורות, שיחים ומערות!"

עוד תפילתו על לשונו, התחילו לרדת גשמי זעף, מבול ממש. זקנים שהיו שם סיפרו שכל טיפה הייתה כמלוא חבית. המים הציפו את החצרות ואת הרחובות ואיימו להטביע אדם ובהמה. אמרו לחוני: "הגשמים שהבאת עומדים להביא חורבן על העולם!"

נשא חוני את עיניו למרום פעם נוספת ואמר: "לא כך ביקשתי, אלא גשמי רצון, ברכה ונדבה."

ואכן, מאותו רגע החלו יורדים גשמי ברכה. אלא שהם לא פסקו. הם ירדו וירדו וירדו, ונתמלא הארץ מים, עד שתושבי המקומות הנמוכים נאלצו להימלט אל הר הבית.

באו וזעקו אל חוני: "די! הברכה שהבאת עלינו נהפכה לקללה!"

פנה חוני אל הקדוש ברוך הוא ואמר: "ריבונו של עולם, בני העם הזה שלך, שהוצאת ממצרים, אינם מרוצים אף פעם. הם אינם יכולים לעמוד ברוב טובה ולא ברוב רעה, לא בכעסך ולא בנדביותך. יהי רצון מלפניך שייפסקו הגשמים וכך יוכל העולם לנשום לרווחה."

מיד נשבה רוח, התפזרו העננים והשמש זרחח. פני המים ירדו, והאנשים יצאו לשדות ללקט פטריות. רק אז יצא חוני מן המעגל והלך לביתו.

השמועה על כך הגיעה אל נשיא ישראל ומנהיגה הרוחני בימים ההם, שמעון בן שטח. הוא שלח, ביד שליח, איגרת אל חוני ובה הדברים האלה: "אילו היית אדם אחר, היה מגיע לך עונש כבד על מה שעשית. רשאי אדם, אפילו הוא צדיק גדול, לפנות אל אלוהיו בתפילה ובבקשה, אך לא לתבוע ממנו דבר או להעמיד לו תנאים. והרי מהשמים נרמז לך בבירור שגם דעת הקדוש ברוך הוא אינה נוחה ממעשיך. אבל חוני המעגל אתה, והאל יתברך נוהג בך כאב טוב בבנו יקירו: אתה מבקש – והוא נענה. בזכותך, אף אם לא היינו ראויים לכך, הוא נהג גם בנו בחסד וברחמים."

מתוך המקור – תלמוד בבלי מסכת תענית דף כג עמוד א

תנו רבנן: פעם אחת יצא רוב אדר ולא ירדו גשמים. שלחו לחוני המעגל: התפלל וירדו גשמים! התפלל ולא ירדו גשמים. עג עוגה ועמד בתוכה, כדרך שעשה חבקוק הנביא, שנאמר "על משמרת אעמדה ואתיבבה על מצור" וגו'. אמר לפניו: רבונו של עולם! בניך שמו פניהם עלי, שאני כבן בית לפניך, נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחם על בניך. התחילו גשמים מנטפין. אמרו לו תלמידיו: רבי, ראינוך ולא נמות. כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא להתיר שבועתך. אמר: לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות. ירדו בזעף, עד שכל טפה וטפה כמלא פי חבית. ושיערו חכמים שאין טפה פחותה מלוג. אמרו לו תלמידיו: רבי, ראינוך ולא נמות. כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא לאבד העולם. אמר לפניו: לא כך שאלתי, אלא גשמי רצון ברכה ונדבה. ירדו כתיקנן, עד שעלו כל העם להר הבית מפני הגשמים. אמרו לו: רבי, כשם שהתפללת שירדו, כך התפלל וילכו להם. אמר להם: כך מקובלני שאין מתפללין על רוב הטובה. אף על פי כן, הביאו לי פר הודאה. הביאו לו פר הודאה. סמך שתי ידי עליו, ואמר לפניו: רבונו של עולם! עמד ישראל שהוצאת ממצרים אינן יכולין לא ברוב טובה ולא ברוב פורענות, כעסת עליהם - אינן יכולין לעמוד, השפעת עליהם טובה - אינן יכולין לעמוד, יהי רצון מלפניך שיפסקו הגשמים ויהא ריוח בעולם. מיד נשבה הרוח ונתפזרו העבים, וזרחח החמה, ויצאו העם לשדה והביאו להם כמהין ופטריות. שלח לו שמעון בן שטח: אלמלא חוני אתה - גוזרני עליך נידוי.... אבל מה אעשה לך שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך, כבן שמתחטא על אביו ועושה לו רצונו. ואומר לו: אבא, הוליכני לרחצני בחמין, שטפני בצונן, תן לי אגוזים, שקדים, אפרסקים, ורמונים - ונותן לו. ועליך הכתוב אומר ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. שאלות להתבוננות –

מה הסימן של הגשם או אי גשם מעיד עלינו? האם יש קשר בין המקצוע של חוני לבין השליחות שלו להוריד גשם לעמ"י?

הסבירו את פירוש המילה 'חן'? מה מעיד שמו של חוני עליו ביחס של הקב"ה עליו?

ציינו ההבדל בין שמעון שטח לחוני בהבנת המציאות של הבערות? למי אתם יותר מתחברים? למה? מקור 1 https://agadastories.org.il/kids/node/238

אדם הראשון התפילה והגשם – הרב שמואל אליהו שליט"א

תפילת הגשם אפשר שדבר זה קשור לתפילה הראשונה שהתפלל האדם הראשון, שהייתה תפילה על גשמים, הגשם הראשון שבעולם. כך אומר הפסוק בתיאור בריאת העולם: "וְכָל שֵׁיחַ הַשָּׁדָה טָרַם יְהִי בְּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׁדָה טָרַם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹקִים עַל הָאָרֶץ". למה? כי "אָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה".

מהי העבודה שאדם לא עבד בה את האדמה? אפשר לומר שמדובר בעבודת אדמה פשוטה של חרישה וזריעה וכד', אבל היכן מצינו שאדמה לא מצמיחה אם לא עובדים אותה? הלוא כל העולם כולו מלא עצים וצמחים גם במקום שאין בו עבודת האדם. אלא ודאי עבודה זו היא תפילה. כל הצמחים שברא הקב"ה ביום השלישי חיכו לתפילת אדם הראשון שיתפלל על הגשמים. וכשהתפלל וירדו גשמים – צמחו כולם לברכה (בראשית ב ה, וראה רש"י שם). גם קריאת שמע שקוראים פעמיים בכל יום מסבירה לנו כי המפתח לירידת הגשמים ולכל הברכה שבאה בעקבותיהם נתון בידי האדם ובהתנהגותו ובתפילתו. "ולעבדו בכל לבבכם" – זו תפילה.

מי מחכה לתפילה של אדם הראשון? למה חשוב לך להתפלל? מתי אתה מרגיש שאתה צומח בתפילה?

כוחם ושפעה חיובית של מילים ומחשבות טובות על המים

<https://www.youtube.com/watch?v=SDNhH8deZPg>

ניתן לראות בסרטון כיצד נוצרת במים צורת קריסטל יפה הדומה למגן דוד כתוצאה מכך

שההורים והילדים שולחים מליבם הודיה וברכה למים- מחשבה טובה.

תבקש שפע בלי לפגוע באחרים "מדוע לא מתחילים לבקש גשמים כבר בשמחת תורה?"

כאשר בית המקדש היה קיים, נהגו לעלות לרגל לירושלים בשלושת הרגלים: פסח, שבועות וסוכות. לאחר כל חג היו עולי הרגל חוזרים לביתם, שלפעמים היה רחוק מאד מירושלים. כדי להתחשב בעולי הרגל ובדרכם הארוכה הביתה, קבעו חכמינו להתתין עם בקשת הגשמים עד לאחר שאחרון עולי הרגל, המתגורר במקום המרחק ביותר, יגיע לביתו.

מה החידוש הגדול של הקטע? כמה אתה אכפתי כלפי אחרים בעבודת התפילה שלך? או במעשים ביום יום

יורד גשם! מה עושים? מתפללים.

סגולה לעשירות ופרנסה - המקובל הרב בצרי

לפי הזוהר זוהי שעת רחמים והישועה!

ממש עכשיו שפע וברכה יורדים לעולם

✓ ריבונו של עולם, נאמר לנו על ידי חכמינו הקדושים "גדול יום הגשמים שאפילו פרוטה שפכים מתברכת" ובזה אמלה פניך שאזכה אני ובני ביתי, בזכות עת הרצון הוא אשר קימת בעת ירידת המטר על פני האדמה, לפרנסה ברוח והצלחה מרבה פתוח את ידי ומשביע לכל מי רצון, כפי רצונו של כל אדם ולפי המגיע לו לפי שרש נשמתו, פרנסה שלא יהיה בה בושה וכלמה, עם שפע והרחבת הדעת, ממקור הרחמים, תחת פסא הכבוד לי ולבני ביתי, וכן יהי רצון ונאמר אמן

מה מברכים על רעמים, ברקים וקשת? יקלוט יוסף

א. על ברקים מברכים "עושה מעשה בראשית",

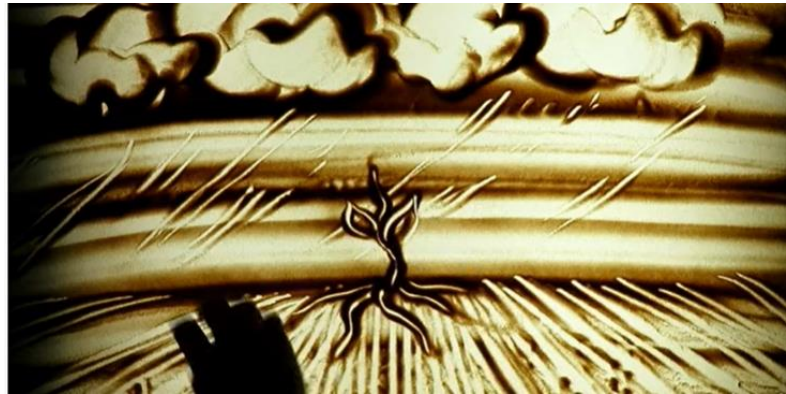
ב. רעמים "שכוחו וגבורתו מלא עולם".

העמקה -פירוט

ג. אין לברך יותר מפעם אחת ביום. אלא אם כן נתפזרו העננים לגמרי, וזרחה השמש, וחזרו ונתקשרו העבים, שאז יש לחזור ולברך על הרעמים. וכל שעבר הלילה אפילו לא נתפזרו העננים כלל, חוזר ומברך על הרעמים. וכן עיקר. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד תרכב].

ד. שהרואה את הקשת, יברך: "ברוך... זוכר הברית [ו]נאמן בבריתו וקיים בְּמַאמְרוֹ". ופירוש הברכה: "נאמן בבריתו" – שאינו מבטל את הברית אף שרבו הרשעים; "וקיים במאמרו", שאף אם אילו לא כרת על כך ברית, הריחו קיים במאמרו שאמר בתחילה, שלא יביא עוד מבול..

תן וטל ומטר על פני האדמה- האיזונו לשיר וחשבו על ברכות שהייתם רוצים לקבל מה'

על גדלותו של יום ירידת הגשמים, נאמר במסכת תענית: "גדול יום הגשמים כיום שניתנה בו תורה, כיום שנבראו שמים וארץ, גדול יום הגשמים שאפילו ישועה פרה ורבה, אין גשמים יורדים אלא אם כן נמחלו עוונותיהם של ישראל, גדול יום הגשמים שאפילו פרוטה שבכיס מתברכת בו, גדול יום הגשמים כיום קיבוץ גלויות, גדול יום הגשמים שאפילו גייסות פוסקות בו."

ברכות בטיפות -

כל אחד בכיתה מקבל טיפות לכתוב לעצמו ישועה וברכה-

ליבני תפילה- יהי רצון מלפני ה' יתברך שנזכה תמיד להודות ולהלל

בפרט בזמן המופלא הזה יום בקשה והורדת הגשמים שהוא מלא ישועות וברכות
לכל בית ישראל.

נזכה להיות מצד אחד משפיעים כמלכנו בשפע ברכה ועין טובה . ומאידך מושפעים
מטובו וחסדו של ה' בכל עת

מלאים בכרת הטוב . נתפלל על הכל כאדם הראשון לצמוח וללבלב.

ונזכור תמיד שאבא שבשמים דואג לנו לכל מחסורנו, מחייה ומשמח אותנו.

א.כ.י.ר

לבקשות והארות – מת"ח -כפיר דוד לביא. Kfir316@gmail.com.